

תת"ע 11337/11/18 - מדינת ישראל נגד מחמוד אבו רומי

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 11337-11-18 מדינת ישראל נ' אבו רומי
תיק חיצוני: 10251258330

כבוד השופטת כרמית פאר גינת	בפני
מדינת ישראל	מאשימה
	נגד
מחמוד אבו רומי	נאשמים

החלטה

1. לפניי בקשת הנאשם בדבר "אין להשיב לאשמה", בהתאם לסעיף 158 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982.
2. כתב האישום מייחס לנאשם עבירה של נהיגה בשכרות, בניגוד לסעיפים 62(3), 64(א)(3) ו-39א לפקודת התעבורה, ולתקנה 169א(1) לתקנות התעבורה.
3. על פי המתואר בכתב האישום, ביום 10.11.18, בסמוך לשעה 02:30, נהג הנאשם ברכב מסוג "מרצדס" בכביש 75, ק"מ 44 ממערב, בהיותו שיכור, בכך שבדגימת אוויר נשוף שלו נמצא כי ריכוז האלכוהול בליטר אחד של אוויר נשוף הינו 352 מ"ג, העולה על ריכוז של 240 מ"ג שנקבע בתקנות.
4. בדיון ביום 28.2.21 הודיע ב"כ הנאשם כי הנאשם חוזר בו מכפירתו והצדדים הודיעו לבית המשפט כי הגיעו להסדר טיעון, במסגרתו כתב האישום שונה לנהיגה תחת השפעת משקאות משכרים. הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום המתוקן.
5. לאחר מכן, בא-כוחו החדש של הנאשם ביקש לאפשר לנאשם לחזור בו מהודאתו. בהחלטתי מיום 18.5.21 אפשרתי לנאשם לחזור בו מהודאתו, בכפוף לתשלום הוצאות בסך 2,000 ש"ח, והתיק נקבע לשמיעת ראיות.
6. בדיון ביום 16.11.21 נשמעו ראיות התביעה בתיק. מטעם התביעה העיד תחילה רס"ר אמיר עזאם (להלן: "השוטרי"), שערך את דו"ח ההזמנה לדיון וכתב האישום (ת/1), טופס אישור מסירה (ת/2), דו"ח עיכוב (ת/3) ודו"ח פעולה באכיפת איסור נהיגה בשכרות (כולל תחקור חשוד) (ת/4). כמו כן, העיד רס"ב פנחס פולק (להלן: "המפעיל"), שערך דו"ח בדיקת שכרות של בדיקה 861 (ת/5), דו"ח בדיקת שכרות של בדיקה 862 (ת/6), טופס

בדיקה עצמית (תחילת משמרת) (ת/7), טופס בדיקה עצמית (סיום משמרת) (ת/8), תעודת בלון (ת/9), פלטים של בדיקה 861 (ת/10) ופלטים של בדיקה 862 (ת/11).

7. בתום פרשת התביעה, טען ב"כ הנאשם כי "אין להשיב לאשמה". בטיעונו בכתב מיום 21.11.21 הוא ציין כי דרישת "15 הדקות", שבמהלכן הנאשם לא אכל/לא שתה/לא עישן/לא הקיא/לא גיהק/לא הכניס דבר מה לפיו או לאפו הינה דרישה מקדימה לתקפות בדיקת מכשיר הינשוף. לדבריו, דו"ח בדיקת שכרות של בדיקה 862 (ת/6), שאותו ערך המפעיל רס"ב פנחס פולק, הוא הראיה שאמורה לספק בתיק זה את דרישת 15 הדקות, וכי המפעיל ערך אישר בחקירתו הנגדית כי טענתו בסעיף 5 ל-ת/6 נסמכת על פעולות שאותן ערך שוטר אחר (השוטר אמיר עזאם) וכן העיד כי הנאשם לא אכל/שתה וכו' במשך 8 דקות, אך סימן כי עשה זאת במשך 15 דקות על סמך שיחתו עם השוטר השני. לפיכך, לטענתו, המאשימה הוכיחה בשלב הנוכחי כי הנאשם לא אכל/לא שתה וכו' במשך 8 דקות לכל היותר, והוכחה זו אינה מחייבת את הנאשם להשיב לאשמה. כמו כן, הוא טען כי השוטר עזאם לא סימן בסעיף 9 ל-ת/4 את הסעיף המתאים כי "ממועד קבלת החשוד למשמורתו ועד שהעבירו לנטילת דגימה, הנהג לא אכל/לא שתה וכו'" ואף לא חתם לידו.

8. ב"כ המאשימה ביקשה לדחות את הבקשה. בתגובתה בכתב מיום 29.11.21 היא ציינה כי יש לשלול בתוקף טענה זו, שכן די בראיות התביעה כדי לבסס נהיגה בשכרות. היא ציינה כי בענייננו העידו שני השוטרים אמיר עזאם ופנחס פולק והוגשו באמצעותם המוצגים ת/1 - 11/ת. לדבריה, שעת עצירת הרכב לפי ת/1 ו-ת/4 הייתה 02:30, הנאשם נעצר ועוכב בשעה זו על-ידי השוטר, היה תחת משמורתו והשגתו עד להעברתו למפעיל בשעה 03:00 (סעיף 9 ל-ת/4) ויש לראות בכך כי דרישת 15 הדקות קיומה באופן מלא. כמו כן, המפעיל סימן בסעיף 5 ל-ת/6 כי הנאשם לא אכל/לא שתה וכו' וכי עד לבדיקה חלפו 15 דקות. היא ציינה כי לאור האמור, ישנה סגירת מעגל והשגחה רציפה על הנאשם מרגע עצירתו על-ידי השוטר ועד לרגע העברתו לידי המפעיל לנטילת הדגימה, שבה הנאשם היה תחת משמורתם והשגחתם של השוטרים יחד ולחוד, ושניהם וידאו כי הוא לא אכל/לא שתה וכו', כמתבקש. על כן, היא ביקשה לדחות את הטענה כי אין להשיב לאשמה ולהורות על המשך שמיעת פרשת ההגנה.

9. על פי האמור בסעיף 158 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982:

"נסתיימה פרשת התביעה ולא הוכחה האשמה אף לכאורה, יזכה בית המשפט את הנאשם - בין על פי טענת הנאשם ובין מיוזמתו - לאחר שנתן לתובע להשמיע את דברו בעניין...".

10. טענת "אין להשיב לאשמה" מטרתה להביא לסיום ההליך הפלילי, מקום שהתביעה לא הרימה את נטל הבאת הראיות באמצעות ראיות לכאורה להוכחת הנטען בכתב האישום. בפסיקה נקבע כי כדי לחייב את ההגנה להשיב לאשמה "אין צורך אלא בראיות בסיסיות, אם כי דלות, להוכחת יסודותיה של העבירה שפרטיה הובאו בכתב האישום, ודי בקיומה של מערכת ראיות ראשונית, המעבירה את הנטל של הבאת הראיות על שכם הנאשם" [ע"פ 141/84 מדינת ישראל נ' טובול, פ"ד לט(3) 596, בעמ' 606 (10.9.1985)].

11. בע"פ 732/76 **מדינת ישראל נ' כחלון**, פ"ד לב(1) 170, בעמ' 180 (21.11.1977) קבע כב' השופט שמגר (כתוארו דאז) כי:

"אין לדקדק בשלב דיוני זה כחוט השערה ולערוך בדיקה מסועפת כדי להסיק אם אכן הוכח לכאורה כל פרט שולי וכל יסוד משנה מאלה שהוזכרו באישום. די בכך שהיו ראיות לכאורה לגבי היסודות המרכזיים של האישום".

12. במקרה שלפנינו, במסגרת חקירתו הראשית ביום 16.11.21 של **השוטר** הוגש, בין היתר, דו"ח פעולה באכיפת איסור נהיגה בשכרות (כולל תחקור חשוד) (ת/4). בדו"ח הפעולה הוא פירט בהרחבה את אופן טיפולו בזמן האירוע. בין היתר, הוא ציין שם כי עיכב את הנאשם בשעה 02:30; בשיחתו הראשונית עם הנאשם הוא השיב לו כי שתה שני בקבוקי בירה לפני מספר דקות; נדף ריח אלכוהול מפיו וכי התנהגותו הייתה רדומה; כי ערך לנאשם מבחן ביצוע וכי הנאשם כשל בשלושת חלקיו; כי הנאשם היה תחת משמורתו מרגע עצירת הרכב וכי השוטר וידא שמרגע שהנאשם נעצר ועד שהעבירו לנטילת הדגימה הוא לא אכל/שתה וכו'; כי העבירו למפעיל בשעה 03:00 וכי מסר לנאשם הודעה על פי הלכת ארביב.

13. כמו כן, במסגרת חקירתו הראשית ביום 16.11.21 של **המפעיל** הוגש, בין היתר, דו"ח בדיקת שכרות של בדיקה 862 (ת/6). בדו"ח פירט המפעיל כי בשעה 03:00 הנאשם הועבר אליו על-ידי השוטר, כי בשעה 03:08 נטל מהנאשם דגימת אוויר נשוף באמצעות מכשיר "ינשוף" עקב חשד, וכי הוא וידא כי מהרגע שעוכב ועד לבדיקה חלפו 15 דקות לפחות בהן הוא לא שתה/לא אכל וכו'. בנוסף, הוא ציין בסעיף 9 לדו"ח כי תוצאת פלט הנשיפה הייתה שבבדיקת האוויר הנשוף נמצא ריכוז אלכוהול בליטר אחד של אוויר נשוף של 352 מ"ג, שהוא ריכוז העולה על הסף שנקבע בתקנות התעבורה.

14. ניתן ללמוד מעדויות אלה של השוטר והמפעיל ומהראיות שהוגשו (ת/1 - ת/11), ומבלי להידרש בשלב זה לקביעת עוצמת הראיות, כי קיימות בתיק ראיות גולמיות שיש בהן לכאורה כדי להביא להרשעתו של הנאשם בעבירה המיוחסת לו של נהיגה בשכרות וכי ניתן להצביע בענייננו על קיומה של מערכת ראיות ראשונית, שדי בה כדי להעביר את הנטל של הבאת הראיות על שכם הנאשם [כאמור בע"פ 141/84 **מדינת ישראל נ' טובול**, פ"ד לט(3) 596, בעמ' 606 (10.9.1985)].

15. למעלה מן הצורך, אציין כי טענתו של ב"כ הנאשם בסעיף 4 לבקשתו, לפיה עיון בסעיף 9 ב-ת/4 מעלה כי השוטר לא סימן את הריבוע המתאים בטופס, אין בה ממש, שכן סעיף זה אינו רלוונטי במקרה הנדון. השוטר סימן את הריבוע האחר בסעיף זה בטופס, לפיו החשוד היה תחת משמורתו מרגע עצירת הרכב והוא וידא כי כל העת מרגע שנעצר ועד שהעבירו לנטילת הדגימה, הנהג לא אכל/לא שתה וכו', והשוטר אף חתם על כך במקום המיועד לכך בטופס. דהיינו, מכיוון שהשוטר הוא זה שעיכב את הנאשם וטיפל בו מרגע עיכובו, והוא לא קיבל את הנאשם למשמורתו משוטר אחר, הרי שזהו אכן הסעיף הרלוונטי שהיה עליו למלא, ולא הסעיף הנטען בטיעונו של ב"כ המבקש.

16. אם כן, הגעתי למסקנה כי המאשימה הציגה תשתית ראייתית, לכאורה, במידה שיש בה כדי להעביר את נטל הבאת הראיות מהתביעה לנאשם, וכי יש מקום לשמוע את פרשת ההגנה על מנת שניתן יהיה להכריע בדיון.

17. אשר על כן, אני דוחה את הבקשה ומורה לנאשם להשיב לאישום התלוי ועומד נגדו.

18. נקבע להמשך שמיעת ראיות (פרשת הגנה) ליום 28.12.21 בשעה 11:00.

ניתנה היום, ג' טבת תשפ"ב, 07 דצמבר 2021, בהעדר
הצדדים.